

Coaching med heste forbedrer livet for 13-årig med autisme

*Line spillede computer hele natten, hun stak af hjemmefra, og hun holdt op med at gå i skole.
Heste-coaching vendte den ulykkelige situation*

De fleste heste kan bruges til hesteguidet terapi, men de skal være nogenlunde i balance, fortæller Helene Hviid. Her er det hendes datter, 14-årige Kate, der hygger med en af hestene. Foto: Malene Korsgaard

Marianne R. Eskildsen

For halvandet år siden begyndte 13-årige Line - navnet er opdigtet - at få det rigtig dårligt. Hun sad ofte oppe hele natten og spillede computer, og hun var ikke til at få i skole. Flere gange stak hun af midt om natten og sendte beskeder til sine forældre om, at hun ikke kom hjem igen, og hun gik med tanker om, at hun ikke ønskede at leve mere.

- Det var en svær periode, hvor hun var stresset og presset af noget, vi ikke kunne gennemskue, hvad var, for hun er rigtig dygtig i skolen, og hun har mange venner, siger hendes far.

Vi kalder ham Jens, og vi kender både hans og Lines rigtige navne.

Der blev sat gang i en udredning af Line på Regionshospitalet Gødstrup, hvor hun blandt andet var til psykolog.

Det gik ikke så godt.

- Hun gad ikke sidde der og snakke med en dame om sine problemer. Efter to gange nægtede hun at komme igen, siger Jens.

I mellemtiden sendte skolen hjemmeopgaver til Line, og elever og lærere stod klar med åbne arme, når hun endelig var der.

Udredningen endte med, at Line fik en autisme-diagnose.

- Så vi er i gang med at lære at forstå, hvad det betyder, og hvad hun kan gøre i bestemte situationer for ikke at blive presset, men vi er langt fra i mål endnu, siger Jens.

Han føler, at Line og familien er blevet svigtet af kommunen, som blandt andet har budt på fire forskellige sagsbehandlere i løbet af halvandet år og lang ventetid på at komme til psykolog, da Line endelig var klar til det.

Så familien har søgt alternative løsninger.

Kan ikke blive værre

I august sidste år begyndte Line at gå til coaching med heste hos Helene Hviid hver 14. dag.

Line har altid været en hestepige. Hun har sin egen hest, og Jens havde hørt om Helene Hviid og tænkt, at det skulle Line prøve.

- Jeg vidste ikke, hvad det var for noget, men jeg tænkte, vi skal prøve et eller andet for at se, om det virker. Det kan vel ikke gå værre, end det gør i forvejen.

Og efter nogle gange mærkede Lines forældre en forandring. Line fik mere overskud og energi. Hun var mindre stresset, og inden juleferien lykkedes det at få hende tilbage i skolen på cirka halv tid.

- Det var helt sikkert, fordi hun var blevet afstresset derude og havde fået snakket om tingene i nogle trygge rammer, hvor hun slappede af og lavede noget, hun kunne lide. Hos Helene laver hun nogle ting med hesten, hvor hun lærer noget om sig selv og finder ud af, hvad der giver hende energi, og hvad der presser hende. Og der bliver ikke stillet krav til hende. Så er det lidt nemmere at åbne op, siger Jens.

Faktisk nåede Line så langt før jul, at hun selv begyndte at efterspørge en psykolog, og i december aftalte forældrene, at Herning Kommune skulle sætte det i gang.

Men i juleferien var der et eller andet, der triggede Lines autisme.

- Som forældre kan vi ikke gennemskue, hvad det er. Det har vi brug for professionel hjælp til. Men ugerne og månederne gik, uden at der skete noget fra kommunens side, og uden at hun kom i skole, siger Jens.

- Så tænkte vi, nu kan vi simpelthen ikke vente længere. Så kørte vi hende ud til Helene igen. Og så begyndte hun at komme i skole igen. Ikke hver dag, men nogle gange om ugen.

Populær pige

Jens er selvstændig, så han kan ikke få betaling for tabt arbejdsfortjeneste. Hans kone er offentligt ansat, så de første fire måneder inden Line var blevet udredt, arbejdede Jens hjemmefra indtil frokost, så kom Lines mor hjem og tog over, mens hun arbejdede hjemmefra.

Han tør slet ikke tænke på, hvordan andre familier, hvor begge har et »almindeligt« fast job, klarer det.

- Det kan ikke lade sig gøre, men det er man nødt til i det her samfund. Det er bare ikke holdbart, at det skal være så hårdt for hele familien. Altså, når først ens datter er stukket af tre gange midt om natten og har skrevet, at hun ikke kommer hjem ... Vi lå jo vågne hver nat for at holde øje med, om hun stak af igen, siger han.

I dag har de heldigvis ikke den bekymring mere, og Line kan også sagtens være alene hjemme, de dage hun ikke er i skole.

Hun går i 7. klasse i en almindelig folkeskoleklasse, og hvis man mødte hende i skolen ville man ikke være i stand til at gennemskue, at hun har problemer, siger Jens.

Hun er populær i klassen. Hun er social, åben og meget, meget klog, fortæller han.

- Men hun har de her autismeegenskaber, som gør, at når hun er i nogle sociale sammenhænge, så er hun på overarbejde, og det gør, at hun bliver stresset og presset.

Det burde vi kunne gøre bedre

Ifølge psykologen på sygehuset kan Line få et helt normalt liv. Men hun skal lære nogle teknikker, så hendes batteri ikke bliver helt brugt op sammen med andre mennesker.

- Det skal hun nok lære. Vi er overbeviste om, at når hun får den rigtige professionelle hjælp, så kan hun nemt komme igennem folkeskolen. Men det har været halvandet år, hvor hun har været i skole 10-20 procent maks, og vi har lidt følt, at man smed guld på gaden, for det er synd, at en pige, der er så dygtig, ikke skal komme igennem folkeskolen, siger Jens.

Han er ikke imponeret over Herning Kommunes indsats.

- Hvis vi skulle sidde og vente på kommunen, så havde vi stadigvæk haft en pige der sad hjemme og ikke var kommet i skole, siger han.

Familien har nu selv hyret en psykolog.

- Det er hårdt at stå i som forældre. Man tænker, at det burde vi kunne gøre bedre i Danmark, siger han.

- Der skal nogle flere ressourcer til området. Jeg er bange for, at der er for mange unge i dag, der får en for hård start på livet. Om det skyldes sociale medier eller hvad, det ved jeg ikke, men jeg vil bare sige, at det er afgørende med en hurtig indsats, så man hurtigt får lavet nogle udredninger og en plan, så barnet føler, der sker noget. Men man løber panden imod en mur hos kommunen. Og det gør det endnu mere frustrerende, når man samtidig er lidt presset personligt, siger han.

Heste kan noget

Hvis kommunen har svigtet, så har Lines skole til gengæld været fantastisk, fortæller Jens.

- Det tager også mange ressourcer fra dem, og de kan ikke løse alle de problemer, der er med børn i dag. Men de har gjort alt, hvad de kunne inden for deres rammer. Vi har ikke en finger at sætte på noget som helst. Men det er klart, de er jo ikke psykologer, så de kan ikke hjælpe Line det sidste stykke, siger han.

- Og så vil jeg sige, at det er en kæmpe indsats, Helene gør for at hjælpe de unge mennesker. Den slags tiltag skal der være nogle flere af, tænker jeg.

Jens er slet ikke i tvivl om, at det er fordi, Line har gået hos Helene Hviid, at hun er nået så langt, som hun trods alt er, selv om hun stadig er hjemme fra skole meget af tiden.

- Ja, det er det. Det er det. Hvis ikke hun var kommet ud til Helene, så tror jeg stadigvæk, hun havde siddet og spillet computer hele natten. Det tror jeg.

- Så det har betydet meget for vores familie, og vi er dybt taknemmelige for, at vi tog chancen med det, for man ved jo aldrig. Men vi tænkte, nu prøver vi simpelthen bare at tage chancen og se. Hvis ikke det går, så må vi jo bare droppe det igen.

- Men jeg må sige... altså, jeg er jo ikke til heste, det er min kone heller ikke, men heste ..., det kan noget. Det må man bare sige.